

BAUSKAS NOVADA PAŠVALDĪBA BAUSKAS NOVADA KULTŪRVĒSTURISKĀ MANTOJUMA SAGLABĀŠANAS UN ATTĪSTĪBAS KOMISIJA

Reģ. Nr. 90009116223, Uzvaras iela 1, Bauska, Bauskas nov., LV-3901
tālr. 63922238, e-pasts: pasts@bauskasnovads.lv, www.bauskasnovads.lv

SĒDES PROTOKOLS

Uzvaras iela 6, Bauska

2026. gada 20. februārī

Nr. 1

Sēde sasaukta 2026. gada 20. februārī plkst. 10:00

Sēdi atklāj 2026. gada 20. februārī plkst. 10:00

Sēdi vada komisijas priekšsēdētāja **Mārīte Putniņa**

Sēdē piedalās 7 komisijas locekļi:

Mārīte Putniņa, Ilze Tijone, Egija Stapkēviča, Māris Skanis, Raitis Ābelnieks, Laura Matilde Ikerte, Vija Ozola

Sēdē nepiedalās:

Laura Lūse – darba dēļ

Ralfs Simanovičs – iemesls nav zināms

Mārtiņš Mediņš – attaisnojošs iemesls

Sēdē piedalās:

mākslas vēsturnieks – **Dainis Bruģis**, LELB Iecavas draudzes priekšniece – **Dace Pundiņa**, Bauskas novada iedzīvotājs – **Jānis Bīte**, biedrība “Bauskas vecpilsēta” valdes locekle - **Dace Balode**

Sēdi protokolē Administratīvās nodaļas lietvedības sekretāre Līga Ceplīte.

Sēdes darba kārtība:

1. Par kapa pieminēkļa K. V. Krauklinga restaurāciju un iespējamo novietojumu pēc restaurācijas.
2. Par Iecavas baznīcas interjera un iekārtas risinājumiem.
3. Bauskas vecpilsētas un starpkaru perioda zonas apbūves noteikumi.
4. Par sadarbību ar biedrību “Bauskas vecpilsēta” konkursa “Ieraksties Bauskas vecpilsētā” ietvaros.

1.p.

Par kapa pieminēkļa K. V. Krauklinga restaurāciju un iespējamo novietojumu pēc restaurācijas.

Ziņo: Mārīte Putniņa, Dainis Bruģis

M. Putniņa norāda, ka sadalot līdzfinansējumu vecpilsētai un citiem objektiem, no budžeta atvēlētās naudas palika pāri 3 700 *euro*. Turpmāk neizmantoto finansējumu varētu izlietot pašvaldības kultūrvēsturiskiem objektiem. Šoreiz pāri palikušī summa ir novirzīta Krauklinga pieminekļa restaurācijai. Finansējuma piešķiršanas apstiprināšana jau notiek domes komitejās. Jautājums ir par to, kur šo pieminekli labāk novietot pēc restaurācijas?

D. Bruģis – noprotu, ka nauda jau ir praktiski piešķirta. Tad tas ir laika jautājums, ka projekts tiks uzsākts. Patreiz tiek runāts par vāzes izgatavošanu. Nepieciešams izgatavot pamatni. Tagad piemineklis stāv Karpa dārzā. Piemineklis ir ļoti zems, domāju, ka tam ir jābūt mazliet paceltam. Jautājums, kur šo pieminekli uzstādīt? Projektējot aktīvās atpūtas parku, nevienam par šo pieminekli nebija aizdomājies, kaut gan tur tas sākotnēji atradās un pēc tam tika pārvietots. Tas ir kapa piemineklis, kas vairs neiederas parka saturā. Tika pārrunātas potenciālās vietas. Viena varētu būt Karpa dārzs, bet citā vietā, jo patreiz liekas, ka tas piemineklis tur ir vienkārši nomests bez jebkādas loģikas. Parks jau ir diezgan liels un ir daudz brīvas vietas. Pieminekli varētu novietot Karpa dārzā, jo tas ir diezgan tuvu pieminekļa sākotnējai lokācijai un otrkārt, tā ir plaša teritorija. Otrs variants, kas jau ir piedāvāts ir Svētā Gara baznīcas dārzs, liekas, ka tā šobrīd ir perspektīvāka vieta.

E. Stapkēviča – šis ir viens no variantiem, kurš tika izstrādāts plašās diskusijās. Ieklausoties baznīcas un profesionāļu viedokļos. Sarunās un kompromisos esam nonākuši līdz rezultātam. Biedrība ir veikusi sakopšanas darbus Baznīcas dārzā.

D. Bruģis – ir labi, ja ir vairākas alternatīvas projektam. Ja piemineklis tiks izvietots Baznīcas dārza celiņu krustpunktā, tad, manuprāt, tā ir nepiemērota vieta šāda rakstura vēstures objektam. Tiek radīts mākslīgs šķērslis, vietā, kur varētu iziet pa taisno. Ja runā par otru variantu, tad tas varētu būt dārza daļa, kas ir aiz baznīcas, bet tur jau ir vairāki pieminekļi. Viss jau ir atkarīgs no tā, kā to novieto. Tad man liekas, ka labākā vieta, būtu Baznīcas dārzs, bet nost no celiņa. Iespējams, pievadīt pie šī pieminekļa atsevišķu celiņu. Lai pieņemtu galīgos lēmumus ir jāiet uz vietas un jāskatās dabā.

E. Stapkēviča – noprotu, ka ar īpašniekiem vēl nav runāts un pašvaldība šo dārzu vairs nekopj. Ja tiek uzstādīts piemineklis, ir jādomā kā šis dārzs tiks kopts, jo pagaidām to dara tikai draudzes locekles. Mēs centāties sakārtot esošo infrastruktūru. Ja tur uzstāda pieminekli, tad kas kops dārzu un kurš izbūvēs celiņu līdz piemineklim, jo tā ir privāta teritorija, bet pieejama publiski? Kā to visu risinās?

M. Putniņa – mums ir jānonāk pie kāda variantā un tad jārisina.

V. Ozola – Karpa dārzā arī būtu labi, visu varētu izbūvēt un sakārtot, bet rodas jautājums, kurš to izdarīs? Mans viedoklis, ka Karpa dārzs būtu piemērotāks. Piekļūšana ir ērtāka un ja visu sakārto, tad mēs iegūstam vēl vienu sakoptu vietu pilsētā.

M. Putniņa – ar priekšsēdētāju tika runāts, ka tas varētu būt viens no līdzdalības budžeta projektiem.

I. Tijone – tas ir kapa piemineklis, manuprāt, ka baznīca un tās dārzs būs piemērotāks.

R. Ābelnieks – es arī piekrītu, ka baznīca un tās dārzs būtu piemērotāks, jo tur ir kapsēta. Pieļauju domu, ka tur ir apglabāti Krauklinga radinieki. Ja novieto tuvāk esošajam celiņam, vai ir nepieciešams vēl kāds celiņš?

D. Bruģis – domāju, ka vajag būt atvēršītam.

I. Tijone – kāpēc par līdzdalības budžetu nav iespējams, sakopt baznīcas dārzu un novietot pieminekli tur?

D. Bruģis – sākumā Karpa dārzs likās perspektīvāks, jo tas ir salīdzinoši tuvu tai vietai, kur viņi guļ. Tur ir arī daudz brīvas vietas. Ja tomēr paliekam pie tā, ka pieminekli uzstādām pie baznīcas, tad jau ir jāsaskaņo ar daudzi. Tas dārzs pie baznīcas tomēr ir tūrisma objekts un, manuprāt, tur to pieminekli apskatītu daudz vairāk cilvēku.

R. Ābelnieks – Krauklingi piederēja pie šīs baznīcas draudzes.

E. Stapkēviča – es esmu par, bet norādu uz ikdienas apsaimniekošanas jautājumiem. Tas ir jārisina visiem kopā. Uzturēšanas jautājums ir tik pat svarīgs, kā uzstādīšana.

D. Bruģis – tur visa uzkopšana būs vienkārša. Draudze noveco un agri vai vēlū pašvaldībai būs jādomā par to, kas sakops to dārzu un baznīcu.

M. Putniņa – Par kādu pieminēkļa novietošanas vietu mēs vienojamies?

R. Ābelnieks – Baznīcas dārzs, tas ir mans viedoklis.

V. Ozola – pievienojos, ka Baznīcas dārzs, bet saprotu, ka tas nebūs vienkārši. Būs jāiegulda darbs un jāvienojas ar baznīcas draudzi.

M. Skanis – domāju, ka viss ir atkarīgs no baznīcas. Mums viņiem ir jājautā, jo bez viņu viedokļa, mēs lēmumu nepieņemsim.

E. Stapkēviča – man liekas, ka ir jāiet ar konkrētu piedāvājumu un izmaksām.

M. Putniņa – Jārunā ar draudzi un jāvirzās tālāk.

R. Ābelnieks – lēmums jau ir tapis un tiks izskatīts arī domes sēdē, deputāti jau ir atbalstījuši domu par pieminēkļa novietošanu Baznīcas dārzā.

2.p.

Par Iecavas baznīcas interjera un iekārtas risinājumiem.

Ziņo: Dace Pundiņa

D. Pundiņa – Rīgas Mākslas un mediju tehnikums ir piekritis veikt baznīcas interjera atjaunošanu. Bija daudz diskusijas par baznīcas interjeru. Patreiz interjerā ir iekļauta gan gotika, gan klasicisms, gan arī renesanses elementi. Deviņdesmitajos gados tika uzliktas kolonnas, ar kurām patreiz nezinājām ko darīt. Mantojuma pārvaldē tika runāts, ka baznīca ir jāatjauno vēsturiskā versijā. Tika piesaistīts mākslas zinātnieks Ojārs Spārītis. Jautājums ir pat to, kura tad ir vēsturiskā versija? Ojārs Spārītis kopā ar tehnikuma vadošo speciālistu Verzi izveidoja šo versiju, kas ir tuvu baznīcas celšanas gadam. Baznīcas interjers tiek balstīts uz tā laika vēstures liecībām. Rīgas Mākslas un mediju tehnikuma audzēkņi ir ieguldījuši 4 mēnešu darbu. Katra detaļa ir izmeklēta no tā laika baznīcām un paņemts ir labākais. Tas viss mums ir dāvinājums. Liekot griestus tur bija atgāžņi no kolonnām uz griestu sijām. Arī jaunajā projektā atgāžņi bija. Arvīds Verze nezināja, ko ar šiem atgāžņiem darīt. Piesaistot citus arhitektus, tika atrasts risinājums, kuru saišķi ir jāstiprina, lai atgāžņus varētu noņemt nost.

M. Putniņa – 20.gs. 80.gadu projektā tur bija iecerētas velves.

R. Ābelnieks – baznīca ir uzcelta renesanses laikā, manierisms. Gotika tad jau vairs nebija.

V. Ozola – man liekas, ka tur visa kā ir par daudz. Acīm tīkamāks būtu kaut kas vienkāršāks, bet tas ir tikai mans viedoklis.

D. Pundiņa – šo projektu ir doma arī realizēt un tas jau par 2/3 viss ir uztaisīts. Mēs nopērkam materiālu un tehnikuma studenti visu taisa. Liela daļa ir arī ziedotais materiāls.

V. Ozola – jautājums ir par materiālu, ja nav labs un kvalitatīvs materiāls, tad ar to var panākt mākslīgu efektu. Arī es esmu sazinājusies ar cilvēku, kurš ar šo visu nodarbojas un cik nopratu, tad tur jau viss ir gatavs.

L. M. Ikerte – Manuprāt, tā ir mūsdienu interpretācija par baznīcas interjeru.

R. Ābelnieks – tā ir 21. gadsimta eklektika.

M. Putniņa – kādi materiāli tiek izmantoti?

D. Pundiņa – koks, bet ir arī saplāksnis. To izmanto kolonnu daļā. Šīs bildes atspoguļo jau gatavu projektu un tur viss tā arī izskatās. Šajās bildes vēl nav redzama krāsu palete, jo viss būs krāsots, bet kādas būs krāsas, es nezinu.

R. Ābelnieks – man liekas, ka visam vajadzētu būt baltam.

M. Putniņa – kas notiks ar vecajiem mūriem?

D. Pundiņa – apmetums šobrīd ir līdz pilastriem un tas ir neregulārs. Vietām ir redzami atvērti laukakmeņi, ķieģeļi. Mans uzstādījums bija, ka vēlos atstāt sienas augšu tāda, kāda tā ir. Tā ir tā vieta, kuru es varu rādīt tūristiem. Tā vieta jau ir attīrīta un tiks likts virsū kaut kāds līdzeklis. Saprātu, ka kaut kas bez krāsas un lai nekrājas putekļi.

M. Skanis – Jums ir jāpievērš uzmanība līdzekļiem un materiāliem, ko izmantojat, jo pastāv iespēja, ka visu oriģinālo Jūs varat sabojāt. Domāju, ka Jums ir nepieciešams pakonsultēties ar Mantojuma pārvaldes restaurācijas speciālistiem, jo Jūs neko patvaļīgi nevarat darīt. Varat tikt sodīta.

M. Putniņa – varbūt, pagaidām neko nedarāt. Mēs padomāsim par nopietnāku konservācijas risinājumu. Jautājums ir par to, kā baznīca tika apsildīta?

D. Pundiņa – tiks uzstādītas siltās grīdas.

M. Putniņa – arī tas ietekmēs tos mūrus, jo tiek ilgstoši ir bijuši mitri. Ar kurināšanas sākumu tur iesāksies nopietni procesi. Ir jāseko līdzī mūru stāvoklim.

L. M. Ikerte – liekot siltās grīdas ir ļoti rūpīgi jāskatās, kā tas tiek uzstādītas. Sākoties siltuma maiņām pirmajā mirklī būs redzama reakcija. Vietām nāks nost krāsa. Es patreiz vēl nezinu, labāko risinājumu, kā ielikt siltās grīdas nesabojājot mūri.

D. Pundiņa – vecais apmetums ir saglabājies, patreiz ir doma, atjaunot tikai tās vietas, kur tas ir pavisam kritiskā stāvoklī. Izpēte tika veikta un man teica, ka vairs neko nevajag darīt, tas paliek vienkārši izpētei.

M. Putniņa – Jums iekšējie logu rāmji būs plastmasas, bet kā tas iet kopā ar visu pārējo?

D. Pundiņa – es ar labprāt vēlētos koka rāmjus, bet mēs nevar atļauties. Deviņdesmitajā gadā altāra daļā jau ir salikti plastmasas rāmji.

M. Putniņa – tas bija kā glābiņa variants, bet ja tiek veikts tiks grandiozs projekts, tad jau vajadzēja padomāt par koka rāmjiem.

D. Pundiņa – nevaram atļauties koka logus. Plastmasas logi būs balti, tāpat kā altāra daļā.

M. Putniņa – kāds būs grīdas segums?

D. Pundiņa – doma bija par pulēto betonu, bet tad O. Spārītis pateica, ka nebūs labi. Tad mēs palikām pie siltajām grīdām. Estrih grīda, kas būs pārlieta ar epoksīdu.

M. Putniņa – lai arī cik lēti Jūs visu gribētu izdarīt, Jums ir nepieciešams labs interjera projekts.

M. Skanis – kādi būs griesti?

D. Pundiņa – koka griesti. Maketā griesti nav redzami. Ar Artūru Lapiņu ir saskaņots, ka tiks likti pusspundes dēļi.

Mums ir bijuši dažādi projekti, kuriem bijusi nepieciešama liela nauda, lai tos realizētu. Esam mainījuši vairākus arhitektus, patreiz mums ir iespēja šo baznīcu atjaunot. Saprātu, ka tur nepieciešama arī garīgā dzīve, plus, man vēl ir jāpārvērš par tūrisma objektu, lai piesaistītu naudu. Ir tā kā mēs varam un tāpēc arī taisām. Kā tad mēs to grīdu par mazu naudu uzlikt?

L. M. Ikerte – tas ir labi, ka esat uzņēmusies. Kas attiecas uz vēsturisko daļu, tad lūgums Jums mazliet uzgaidiet, lai varam rast labākos risinājumus. Epoksīda grīdas nav labas, Jūs vēl tās sildīsiet.

D. Pundiņa – tas patreiz ir lētākais variants un Tikurilla mums šo materiālu ziedo.

L. M. Ikerte – ja runa iet par pārējo interjeru, nokrāsojiet visu baltu un tas būs vienkārši un skaisti. Cilvēkiem nebūs pretenziju. Par grīdu, tad uzgaidiet mazliet, atradīsim labāku risinājumu, kā epoksīda grīdu.

D. Pundiņa – tas ir labākais, ko varam mēs izdarīt. Ja Jums ir idejas kā var labāk, tad risinām. Ja runa iet par grīdu, tad flīzes mums patreiz nesanāk. Uzliksim epoksīdu, ja ar laiku būs iespēja, tad uzliksim virsū flīzes.

V. Ozola – manuprāt, nepieciešams interjera projektētājs, kurš tad redz, kādas krāsas nepieciešamas un kā viss izskatīsies.

D. Pundiņa – manuprāt, mums jau ir piesaistīti labākie speciālisti, kas to visu varētu izdarīt, bet es nezinu, kādas būs krāsas. Verze ir saredzējis, ka mazajos lukturos var iestrādāt mūsu novada ģērboņus. Tas veido vēstures liecību par šo laiku. Mūri ir tie kuri ir palikuši, kā vēstures piemineklis, bet viss pārējais jau vairs nav. Mūrus atstāsim neapstrādātus.

M. Putniņa – tā ir detaļa, mēs runājam par lielām lietām, kas ir siltās grīdas, tas tomēr ir nopietni. Esat piesaistījusi arhitektu A. Ločmeli?

D. Pundiņa – viņam ir pasūtīta balkona konstrukcija. Uz balkona ir paredzēts novietot ērģeles. Mums ir bijušas daudz problēmas ar arhitektiem, esam mainījuši vairākus, līdz beidzot esam nokļuvuši tur kur esam patreiz. Pašlaik viss ir apstājies pie būvkonstruktorā, jo ērģeles varētu svērt ap 10 tonnām. Būvkonstrukcijas ir jāpārrežina. Jumta finansējums ir piešķirts, notiek cenu aptauja. Mēs meklējam visāda veida risinājumus, lai visu sataisītu.

R. Ābelnieks – mērķis jau ir atjaunot, lai baznīca kļūst apdzīvojama.

E. Stapkēviča – novēlu tikt līdz lielajai vīzijai uz ko tiekties, bet lai nevajadzētu daudz ko pārtaisīt.

D. Pundiņa – atceros, ka ielikām bruģa grīdu, likās, ka tā viss labākā. Patreiz noņemšu, jo ir cits risinājums un tas ir labāks. Zinu, ka kritika būs vienmēr, nekad jau visiem nebūs labi. Mēs darām no sirds labāko, ko varam izdarīt.

M. Putniņa – kopīgs risinājums interjeram. Varbūt Spāriša kungs var uzrakstīt kopēju konceptu par interjeru? Kopējai vīzijai ir jābūt.

D. Pundiņa – es noskaidrošu.

M. Putniņa – paldies par piedalīšanos un informāciju!

3.p.

Bauskas vecpilsētas un starpkaru perioda zonas apbūves noteikumi.

Ziņo: Vija Ozola

V. Ozola – esam nonākuši pie tā, ka saprātīgi būtu no teritorijas attīstības plāna izņemt vecpilsētu un tieši starpkaru periodu. VARAM nepiekrīt tam, ka ēkas tiek sadalītas grupās. Manuprāt, sadalot ēkas grupās mēs redzam, kādas prasības katrai grupai ir atbilstošas. Esmu sākusi rakstīt paskaidrojuma rakstu. Rakstot paskaidrojuma rakstu, esmu pamanījusi ar ko mēs varētu papildināt. Noteikumos nav norādīts, kuras ēkas konkrēti vecpilsētā nedrīkst siltināt no ārpusēs. Ir lietas, kuras es labprāt papildinātu.

M. Putniņa – jā, varbūt nepieciešams izskatīt, un, ja tagad ir iespēja papildināt, tad to vajag izdarīt. Varbūt varam nedēļas laikā izskatīt un iesūtīt, ko katrs, pēc savām domām vēlas papildināt.

4.p.

Par sadarbību ar biedrību “Bauskas vecpilsēta” konkursa “Ieraksties Bauskas vecpilsētā” ietvaros.

Ziņo: Egija Stapkēviča

E. Stapkēviča – tā ir biedrības iniciatīva, domājot, par iedzīvotāju motivēšanu dalīties ar savām zināšanām par to, kas ir tas mūsu kultūrvēsturiskais mantojums Bauskas vecpilsētā. Likt publikācijas par to, ko vēlamies saglabāt un popularizēt vēsturiskās vērtības. Kā arī rādīt jau piemērus ar to, kas mums ir. Mums radās priekšlikums, ka ir jāuztaisa konkurss. Pašvaldībai tika uzrakstīts projekts, ka mēs vēlamies rīkot konkursu un sameklēt veiksmīgos piemērus. Nonācām pie tā, ka vēlamies godināt ne tikai ēkas, bet arī popularizēt un izcelta amata meistarus. No pašvaldības ir apstiprināts projekts un ir piešķirti 2 000 euro. Par šo naudu var iegādāties balvas

un uzorganizēt godināšanas pasākumu. Patreiz esam, mēs biedrība “Bauskas vecpilsēta”, “Meistars Gothards”. Vēlamies uzrunāt Jūs, Kultūrvēsturiskā mantojuma saglabāšanas un attīstības komisiju, ar savām zināšanām vērtēšanā. Tik uzrunāta arī Bauskas novada uzņēmēju konsultatīvā padome, lai varētu izcelt meistarus, kuri veiksmīgi darbojas vecpilsētā. Šis konkurss ir sabiedriska iniciatīva. Ar mērķi izteikt atzinību par kvalitatīvu kultūrvēsturisku atbildību un ilgspējīgu rīcību Bauskas vecpilsētas teritorijā. Šeit nav tikai restaurācijas darbi, bet mērķis ir vecpilsēta kopumā. Bauskas vecpilsēta ir jāsaglabā un jāsakopj. Piedalīties un izvirzīt pretendētus var jebkurš. Piedalīties un dalība var tikt izvirzīta tiem, kuru īpašumi un darbība ir notikusi Bauskas vecpilsētā. Saprotu, ka arī mums kā biedrībai pašiem vajadzēs iet un meklēt labos piemērus. Rēķināmies ar personu datu aizsardzību un publicitāti. Uzsākt plānojuši esam jau martā un septembrī plānots ir apbalvošanas pasākums. Šajā laika periodā trīs kārtās tiks izvirzīti dažādi pretendenti. Mēs vēlētos, lai Kultūrvēsturiskā mantojuma saglabāšanas un attīstības komisija ar savām zināšanām vērtē pretendētus.

E. Stapkēviča iepazīstina komisiju ar konkursa vērtēšanas kritērijiem.

Komisijas locekļi vienojas par nelielām konkursa vērtēšanas kritēriju izmaiņām.

E. Stapkēviča iepazīstina komisiju ar konkursa nominācijām.

Sēdi beidz 2026. gada 10. februārī, plkst.13.10.

Komisijas priekšsēdētāja

Mārīte Putniņa

Sēdes protokolētāja

Līga Ceplīte